

La Veu de Catalunya

5cent.

ANY 1.º NÚM. 93

BARCELONA: DIMECRES 5 DE ABRIL DE 1899

EDICIÓ DEL MATÍ

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIS
Redacció y Administració: Rambla de las Flors, 25.—Teléfono 152.
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
BARCELONA (Edició del matí): 1.ª al mes 1.50 pta. al trimestre 4.50 pta. al semestre 8.50 pta. al any 16.50 pta.
ESPANYA: 1.ª al mes 2.00 pta. al trimestre 6.00 pta. al semestre 11.00 pta. al any 21.00 pta.
Paquet de VINTICINCH NÚMEROS: 75 cèntims
Anuncis, esquelas, remissions y reclams, a preus convencional. Per l'edició del matí s'admeten esquelas mortuorias fins a las sis de la tarde. Per l'edició del matí, fins a las dues de la matutina.

Anuncis del dia
Sant Vicent Ferrer, confessor. — Anima
Sants de demà: Sant Celestí, p. y Sant Celso, b.
Quaranta horas: Continúan a la Cofradía de la Guardia y Oració, a Sant Jaume. — Exposa a las vuyt del matí y se reserva a las sis de la tarde. — Demà seguirán a la mateixa Cofradía.
Cort de Maria: Fe la visita a Nuestra Señora de las Nubes, en Sant Just.
La Missa d'any: Es de Sant Vicent Ferrer, c.

Observatori meteorològic de la Universitat.—D. E. Lozano.— 4 abril
Horas d'observació: 9 matí; 3 de la tarde. — Baròmetre a 0 y al nivell del mar: 767.56.
Temperaturas: Máxima: 20.7; mín: 19.1 ombra. Mínima: 16.4; mín: 15.0 ombra. — Termómetro tipo: 14.4; 16.6. — Fija en 24 horas: 0.05. — Agua evaporada en 24 horas: 1.90; 0.00. — Granizo: 0.02; 0.02. — Viento: Dirección: E.; SSO. Velocitat per 1.ª: 1.5; 1.3. — Estado del cielo: Cubierto.
Núvols: Clase: Cum. Cantitat: 0.0; 1.0. — Observaciones particulares:
Sortida del Sol, 5 h. 41 m. — Puesta, 6 h. 20 m. — Luna plena: Sortida, 3 h. 3 m. — Puesta, 1 h. 8 s.

ARTICLES DE SUISSA LA CASA PAU COIX

ha comprat a la casa Holh totas las existencias d'articles de Suissa, transparents y cortinats de musselina, de tul y d'aplicació. Pabellons de tul brodats, de 1,000, 2,000 y 3,000 rals, se venen a 20, 25 y 30 duros respectivament.
NOTA IMPORTANT.—Transparents de musselina de 3 metres llargh, a 3.95 pesetas. Cortinats croixé, a 3.90 pesetas.

SECCIO D'ALFOMBRAS
Alfombras moqueta... a 3.90 pta.
6/4 sofà... 14' a 1' pta.
ab fleco... 2' a 1' pta.
SECCIO DE LLANERIA
Llanas 8 pams d'ample... a 1' pta.
Damassé seda... 3' a 1' pta.
Alpaca labrada... 1.75

Per ésser ja al final de temporada, las mantas llana lliteras a 4 pesetas
VENDAS AL COMPTAT.—Horas: de 9 a 1 y de 3 a 7
Carrer Avellana, cantó a la Riera de Sant Joan es la primera escala després de la font

J. MARSANS ROF. —Valors y cupóns
Rambla de Canaletas, 2

LICOR BREA MÚNERA

22 ANYS D'ÈXIT.—Gran premi a l'Exposició de Paris
Membre del Jurat a Londres.— Diploma d'honor a Bruselas

El Licor Brea Múnera es lo que millor cura los catarros crónichs, tos rebelde, espectoracions abundants, afech, bronquitis y demás afecciones dels órganos respiratorios. Preserva del tífus, es útil en los catarros de la bufeta, purifica la sanch de mals humors, y té una acció tónica tal sobre l'organisme, que desperta la gana d'un modo sorprendente.

Malalts cansats de pendre altres medicinas han acudit al Licor Brea Múnera, y a sa benéfica influencia han recobrat lo dō mes precios de la vida, qu'es la salut.
No confondret LICOR BREA MÚNERA ab altres que portan noms semblants

FARMACIA DEL AUTOR, Passeig de Gracia, 24, Barcelona

MOTOGRAFIE MARTÍ.—Rambla Estudis, 9

Cada nit y además las tardes dels dias de festa, sessions dels derrers avensos de la fotografia animada, vistas coloridas locals y extranjeras.—Repertori 1,500.—Molt aviat s'inaugurarà.

DEFENSAS del Estat unitari

La nostra opinió sobre la forsa defensiva del Estat unitari espanyol devant de las demás naciones, la hem trobat confirmada en tots los militars de valer del nostre país.

Aquesta forsa contra l'extranjer que segons los centralistas fa imprescindible lo seu sistema, ve avuy altre cop negada per un escriptor tècnich militar de valia, en Genaro Alas.

A un estat petit ben organist militarment y mes encara a una série de petits estats confederats cada hu ab un organisme tàctich propi, s'els ha vist resistir y fins vencer y conquistar a estats grans unitaris; a un estat gran desorganist, no se l'ha vist mes que anarse desmembrant pera desapareixer. Escoltin para defensarnos com estavam y com estém:

Y digo, que así como un presupuesto de Marina debe tener por único objeto poder llevar en un momento dado a un paraje del mar cierto número de acorazados, en perfecto estado de combate bajo todos aspectos, también un presupuesto de Guerra, ó no sirve para nada, ó ha de servir para poder llevar en un momento dado a un paraje de la frontera nacional un cierto número de cuerpos de ejército, en perfecto estado de combate, también bajo todos aspectos.

De suerte que el acorazado es la ciudad naval y el cuerpo de ejército la ciudad terrestre; ambas son la piedra de toque de las respectivas organizaciones, reflejadas en los sendos presupuestos de Marina y de Guerra. Otra analogía hay entre el acorazado y el cuerpo de ejército, y es que en España no ha habido jamás hasta la fecha ni lo uno ni lo otro. (!!!)

No necesito decir que es preciso no confundir los nombres que se las quiere dar: porque de boquilla, claro es que hemos tenido, y todavía tenemos, acorazados y cuerpos de ejército; y no sólo los hemos tenido así, sino que como buenos los ha pagado el contribuyente español; pero hoy todo el mundo está en el secreto, y no es indiscreción revelar a los que pagan estas cosas, sin tener tiempo ni ocasión para estudiarlas y apreciarlas, cuánto va de lo vivo a lo pintado.

Un cuerpo de ejército no es un montón de hombres, caballos, armas, carruajes, etc... es un hombre de un cuerpo

vivo, y como tal, necesita una estructura apropiada a la función que ha de desempeñar: alimentarse convenientemente en época de reposo, restaurando todas las pérdidas que experimente; ejercitarse convenientemente en la función que le corresponde, y cuando llegue el momento de funcionar, tomar el volumen necesario, la forma indispensable y la posición más ventajosa posible.

La estructura es fácil darla en el papel; claro está que donde hay superabundancia de generales, j-fes y oficiales, se puede encontrar todo el personal necesario para los cuadros, no de uno sino de muchos cuerpos de ejército; y tampoco es difícil, habiendo hombres de veinte años para arriba y ley de servicio obligatorio, llenar esos cuadros. Ya es más difícil dar a cada uno de los elementos (infantería, caballería, artillería, ingenieros, etc.), los complementos materiales que exige el progreso del arte militar. En armamento, nunca, en España, hemos estado a la altura del progreso, al paso que en otras partes del material de guerra no hemos estado a ninguna altura. Con lo que los españoles han pagado para el presupuesto de Guerra desde la última civil hasta la de Cuba, nuestro ejército pudo haber tenido todos esos elementos materiales; no los ha tenido por la misma razón que no ha tenido acorazados, a pesar de haberlos pagado.

Deficiente el órgano militar en el reposo, ó sea en pie de paz, claro es que, al recibir el aumento que requiere el estado de actividad, el pie de guerra, las deficiencias le exageran y ponen de relieve hasta el punto de paralizar por completo la acción. Los defectos de estructura, las escaseces de material (rayanas con la carencia absoluta en algunos ramos), la falta de instrucción realmente militar, se suman a la ninguna práctica de estos actos delicados, criticos, llamados movilización y concentración de los ejércitos, para cuyos necesarios y periódicos ensayos ni la ley orgánica, ni la financiera, han tomado jamás disposición ninguna de verdadera eficacia.

En resumen: hoy por hoy, el ejército español no podría poner en la frontera ni un sólo cuerpo de ejército en las condiciones necesarias para funcionar como tal unidad orgánica del cuerpo militar de la nación enfrente de un adversario serio. Todo esto se descubre fácilmente

en la lectura del presupuesto de la Guerra, como en la lectura del de Marina se descubre que ni tenemos ni hemos tenido jamás un acorazado.

Y aquesta es tota la defensa que tendríam devant d'una invasió estrangera.

Ben segur que si Catalunya, autònomament regida, tingués la defensa de la seva frontera y de las sevas costas, no li faltarien los seus cosos d'exército, no tants ni tan gallards y bizarros com los d'ara, ni's seus acorassats, potser no tan pulits, pero uns y altres prou ben disposats y ab tot lo material y práctica necessari para obligar a pensarshi una miqueta los que vinguessin a conquistarnos.

Es ben segur que no's haguieran tirat a picho, de franch, duas esquadras, ni's haguieran pres terras inmensas ab duas mitjas batallas...

Prou los que vinguessin s'en farien l'estella. Mentres varem defensarnos sols, sempre los que venian s'en entornaban ben esquilats.

Ara en lo gran Estat, uno é indiscutible, quan venen estém a mercé de tothom.

Llegendas

Caudor es un poblet de la costa, un poblet molt xich, —gayrebé un esquit de poble,— qu'el sol d'hivern bésa més amorosament que a cap altre, potser perquè es tant xich y per res més.

Quan Caudor creixi ja no semblarà una petxina plena de sol. Las rengleras de casas hi farán llarghas y sense solta las tacas d'ombra qu'avuy, ab l'edificament dels casals, ab prou feynas si semblan bolvas negres chuydas en una tassa d'or, una tassa d'or ribetjada, per l'un costat, per la blavor del mar, y per l'altre, per la blavor del cel, que Caudor, xich y entremaliat com es, se enlayra ajogassat de la platja fins al turonet de Santa Agnès, en quin cim tenen els caudorins el cementiri.

Fa pochys anys, al comensar la tardor arribà un foraster al poble, anà dret a l'hostal y s'hi llogà un quarto fins a la primavera, un quarto a peu plé, ab una finestra enreixada que donava a la carretera.

El foraster era un home d'uns trenta anys, ab barba negra despendurada y ulls plens de febre, deixat en el vestit, alt, escardalench, y tísich. Va dir qu'es deya Ramón. Somreya a tothom, volent ser agradós a tots, y aviat tot el poble va ser amic. Se llevava molt tart, perquè de nits la totes rendia, y retlava molt dejorn perquè la serena li feya mal. Fins a mitja dia no passava prenent el sol ab las criaturas desenfeynadas, y en havent dinat eixia a passeig ab el gos de l'hostal; una cops anavan cap a la platja, altres fins al turonet de Santa Agnès.

Un dia que varen enterrar un caudorí entrà al cementiri y's quedà encantat devant d'un reconet plé d'ombra y de centenas de rosas blanques.

Pelat com era tot el restant del cementiri, l'hermosura d'aquell recó va encaparrarlo.

—Qu'es qu'ha plantat aquí tanta rosas?—preguntà a l'enterramorts.

—Hi creixen sols; es un miracle.

—Un miracle?

—Sí, senyor; nosaltres ne dihem el foraster de la santa, d'aquest recó.

—Que hi ha algú enterrat?

—Diuhem que hi ha una santa.

El senyor Rector era un velllet plé de bon sentit, que quan en Ramón va preguntarli el secret d'aquelles rosas, sols va explicarli lo que de cert se'n sabia. Prop d'una centuria enera una noya de Caudor, hermosa com may se n'havia vist d'altra en totas aquelles voltants; va quedar orfa y soleta al mon; y pera poder guanyar-se la vida com Deu mana's posà de criada de l'hostal.

Pescadors y pagesos, traguers y senyors, tothom se'n enamorava y més de cent cops varen ferli ofertes. La xicoteta era honrada, era honrada y estimava—sense poderhi fer més—a un home que no era pera ella, al fill de l'amo, un xicotet que feya anar en renou totas las mossas de dughas horas als voltants, y que may tingué un mot dols ni una mirada pera la caudorina que tothom trobava hermosa com un sol. Y es que era un orgullós y no volia tractes al servey, no volia darloshi ni'l Deu vos guard als mossos y a la criada.

Quan el fill de l'hostaler va haver fet prou el ximple, s' casà ab una cosina seva. El vell va ficar-se la joia a casa y va despatxar la criada el mateix dia del casori. A l'endemà dematí varen trobar a l'orfaneta, al peu mateix de la finestra del quarto dels nuvis, el quarto aquell que tenia llogat el foraster.

La enterraren en un reconet del cementiri, y al cap de poch temps, demunt de la seva fossa varen neixer més de cent rosas, que sempre més varen veurer florits tot l'any, carregats de rosas blanques que ningú gosava collir.

El foraster va agafar tirada al cementiri, y, avingut ab l'enterramorts,—que li deixava la clau,—cada tarde anava a passarhi una estoneta, y cada tarde'n tornava ab una rosa blanca que tan aviat duya als dits com a la boca. A Caudor n'estavan esgarriats.

Y quan el tísich comensà a trobar-se més malament que de costum, la gent que'l veyan anar y venir del Cementiri, groch y envellit, acompanyat sempre del gos del hostal, deyan que potser aquella malaltia era un càstich de Nostre Senyor.

Un dia'l foraster no va poder llevar-se, el senyor metge va aconsellar a l'hostaler que, per poch que pogués, se'l tregués de casa. L'hostaler entrà a veure'l tísich y li va dir lo que feya al cas, perquè, per més qu'els pactes eren de que s'estaria allí fins a la Primavera, y allavors encare eren a Pluvern, ell havia llogat el quarto a un home bō y no a un malalt, y això no era del tracte.

El tísich va riure y li va respondre que'l primer dia qu'es llevés, cercaria un altre lloch y li deixaria tot seguit la cambra aquella vuyda dels seus ossos.

L'hostaler eixí del quarto y el gos va entrarhi.

L'animaló mirà al seu company de passejadas, aixiribi las orellas y ventà la pols ab la cua, com volent dir: «Apa! qu'aném?» y veient que l'altre no's movia, anà a jeure al costat del llit, esperant, potser, qu'el malalt se determinés.

De tant en tant aixecava'l morro, guaytava'l llit, veyan que en Ramón encare joia, y tornava a jeure ell y a esperar.

Va ferli companyia tot el dia; quan va ferse fosc, sortí una estona a donar un tom a la casa,—com pera cumplir ab la seva obligació,— y tornà al quarto disposat a vetllar el malalt.

Y quan a l'hora d'anar a retiro els amos varen cridar-lo pera treure'l al carrer a vigilar, ell redressà las orellas, al sentir las veus aprop va amagar-se sota del llit y no's va moure.

A mitja nit lo gos va udolar. Al endemà dematí a la finestra hi havia una rosa blanca, una rosa que semblava talment de las del fossar de la Santa.

Y mentres va tenir vida el foraster, cada nit udolava'l gos y cada dematí's trobava una rosa a la finestra. La nit que morí'l tísich, el gos udolà més trit que may y al dematí següent, a la finestra hi havia tot un ponnell de rosas blanques.

Varen enterrar al foraster en un reconet del cementiri, ahont, al cap de poch temps, hi creixian més de cent rosas que sempre més s'han vist florites, tot l'any carregats de rosas blanques que ningú gosa collir, per por de morir-se com el tísich del hostal, ningú gos colliria més que l'Agnès, una xicoteta de Caudor que, de pochys anys a n'aquesta part, está molt trista y que per més bones partits que se li presentin, s'ha entossut a no voler casarse.

Quan l'hostaler va treure'l gos de casa, per por de que estés embruxat com el foraster del quarto de la reixa, l'Agnès va recullir-lo.

ENRICH DE FUENTES.

Notas políticas

Exageracions

Quin dubte té qu'el poble català es y ha estat sempre impresionable, no com un andalús, ni com un castellà, ni com un francès, però sí com home del seu clima y de la seva rassa. Se necessita no més haver llegit una mica los documents autèntichs pera estar-ne convençut. Los nostres defectes, si fa no fa, eran los mateixos en lo sigle XIV que

LA SEMANA SANTA A LONDRES

Cerimonias del Dijous Sant a la Pro-Catedral
Lo Cardenal Vaughan rentant y besant los peus als pobres vells

ara; si no, llegeixin las correspondencias del Ceremoniós, quan parla dels barcelonenses y llegeixin el *Diario de Barcelona* d'avuy.

Lo nostre Diari no se n'escapa de aquestal impresionabilitat de qu'es queixa tot exagerant las sevas impresiones... no com un andalús... no tant, però sí com un barcelonès d'aquells ab quins a Pere IV li costava tant d'entendre's y posarlos d'acort.

Ni lo primer acte de comensar ab lo apoye del públich una era de moralisació en l'Ajuntament, es una insignificant escaramuza ni un trotec de avanzadas, ni ningú n'esperava una immediata gran victoria ni lo succehit ho conceptia ningú una irreparable derrota, ni ningú, que sapiguém, ha tractat per això d'apel·lar a la intervenció estrangera ni de renunciar no sólo a la nacionalidad española, sino también a la catalana... Ni menos, molt menos, entre personas regularment entenimentadas lo honor concepte en qu'es tenia y se té al doctor Robert ha desmerescut, ni menos passat del *Hosanna* al *Crucifixer*.

Y ara! Això sí qu'es exagerar! Y aquí ja no es lo públich, sino catalans de major escepçió.

Es clar que tot això té un fonament de veritat. Però, ¿ahont aném a parar? Lo cert es que la gent de sa casa barcelonina tan desconfiada y que tan costa de moure, estava disposada a pendre part en la cosa pública; s'enterava de sos drets de ciutadà y de com podria cumplirlos; molts que may havian entrat en un collegi electoral se proposavan ferhi, y'l nombrament del doctor Robert pera l'Alcaldia de Barcelona, fou pera ells com lo comensament de la efectivitat anyorada de promesas que devian apoyar ab totas sas forsas.

Quan a' va saber qu'es tractava de simular una manifestació del caoiquisme de dels antichs partits en contra del honorat y simpàtic Alcalde, quan se llegiren las farfases dels diaris de Madrid, la gent s'indignà... y's fets ja's sabem. Indignació justa, ja ho sap lo *Diari*. A ell y a nosaltres nos podrán convencer que las fugidas de la caixa municipal no eran las que se senyalavan... pero de que no n'hi hagin de fugidas, de que no transpasi més ó menos tota ella... ¡Bah! No la veyem com se buyda!

Y la gent quan va veure qu'el doctor Robert no tenia detrás d'ell tota la forsa que's creya'l públich; quan va saber que desde amunt se patrocinavan pacífichs arreglos entre los partidaris politichs de Barcelona; quan se va enterar de quan térbol resultava son dret de votar en las listas falsas... la gent se va dir: tornem al llit que això es la lluna. Nosaltres vam doidrens del mal, Deu nos enguait d'apoyarlo; seguirém com sempre en la bretxa.

Y a tant temps que hi som sense resultat, que ara qu'es escoltan un xich tenim esperansas! Però, es molt causat, Gent desconfiada, excessivament desconfiada, poquíssim altruista la nostra. Prou ho sabem. Qualsevol grollera calumnia a troba qu'el acull, a la més sana y desinteressada intenció hi troba una esplanació egoista... ¡ah! si no hagués es-

tat això, Deu sap las alturas ahont hauria anat a parar lo nostre poble, ab tant altrás bonas condicions com té. Però se l'ha de pendre y governarlo tal com es y encara Deu nos en dō-sal! comparém ab altres.

Y crega també nostre colega que un sant temer del perfil exterior es també saludable. En primer lloch, perquè hi ha estat, y molt imminent fa poch, y perquè no ha passat del tot encara; y també perquè ab lo desayell prolongat y ab lo descaut de las qüestions econòmicas, ab una insurrecció carlista, ó ab un altra d'altre caràcter, se faria altra vegada aquell perill imminent, y ab disturbis continuats de disgregació seria ben segur. Los corbs vindrían a repartirse la presa. Han après que costa poch d'apoderarsen.

A aquest saludable perill exterior, li deuré potser la causa de Catalunya, alguna ventajosa. Lo *memor esto* d'en Salisbery y d'en Chamberlain: lo tractat secret, més ó menos autèntich, d'Inglaterra y Portugal; las aspiracions de la compenació fins al Ebre de Le Temps, de Paris; las recients indicacions del *New York Herald*; las aspiracions, indecisas com totas las sevas, d'en Silvela, pera una aliansa poderosa; y tanta y tants altres indicis, los havem de tenir molt presents los catalans, pera fernes fer la nostra part dintre d'Espanya, pera fernes valer la gran forsa que té Catalunya y la major que l'entusiasme dels catalans pera sas libertats, podria donar al Estat espanyol en aquestas fronteras. Y's que allí a Madrid tingan enteniment, los han de tenir presents pera donar a Catalunya la qu'es seu.

Catalunya restaurada en son govern, seria la més liral y segura defensa de la subsistencia d'Espanya, y cap y exemple d'avens y progrés en la civilisació de totas las demás nacionalitats espanyolas unidas a ella.

Aquest y ne cap altre es l'ideal a que aspira LA VEU DE CATALUNYA.

Don Andreu de Llauradó y Fabregas

Ahir signé acompanyat en fúnebra comitiva al cementiri non, ahont rebé cristiana sepultura, l'inspector general, que fou del Cos d'Enginyers de Monte, don Andreu de Llauradó y Fabregas. (q. a. c. s.)

Presidían lo dol, al que hi havia representacions de totas las Societats, Academias, Direccions, Cosos oficials y Corporacions científicas, un senyor sacerdot, un representant de la Capitania general, Ajuntament, Governador civil, lo senyor gendre del finat, don Lluís Ferrer y Vidal, lo director provincial don Andreu de Lara, lo senyor Puig y Vallés, en representació del Cos d'Enginyers de Monte, y nombrosa y selecta comitiva, en la que hi tenia representació, com ja hem dit avans, tot lo que a Barcelona té caràcter científich y oficial.

Don Andreu de Llauradó era fill de la ciutat de Reus, ahont, com a Barcelona y en tot circol científich y de cultura, ha sigut fonament sentida la seva mort.

Entre sas obras dedicadas al estudi dels problemes de hidrologia, den contarchi com a principal, lo «Tratado de aguas y riegos», en que s'estudia de la manera més completa la hidrologia agrícola en gene-

ral, y en particular la d'Espanya, a la que se dedica lo segon volum de l'esmentada obra. D'aquesta havia conseguit ferne dues edicions, cosa tant més estranya, quan es cosa sapiguera i regonegada per totom que a Espanya, may arriba a agotarse, ni de molt, tot quant a càlcul i a ciencia se refereix. Això mateix és la millor recomanació que de son obra pot ferse.

Entre las numerosas memorias y proyectos que presentá als congressos tècnics, de que era assidu i sempre distingit concorrent, citarem la memoria sobre «Les irrigacions dans les terres arides en Espagne», presentada al Congrès reunit a Toulouse per la «Association française pour l'avancement des sciences», celebrat en 1887; «Las querías pirenáicas francesas», publicada en 1888; «L'avenir des canaux d'irrigation», presentat al Congrès internacional d'utilització de las ayguas fluvials, reunit a París, quan l'Exposició Universal de 1889; «La navigation interieure en Espagne»; y «Reservoirs établis en Espagne», presentats respectivament als IV y V Congressos internacionals de navegació interior.

Havia sigut lo senyor Lluadró, catedràtic de la Escola forestal del Escorial y enginyer jefe del distrito de Madrid, y entre sos molts y reconeguts títols, figuraven los següents: Inspector general del Cos d'enginyers de Montes; conde de superior d'Agricultura, Industria y Comerç; comendador de las Órdenes de Carlos III y de Isabel la Católica, oficial de la Orden de San Lázaro y San Mauricio, d'Italia; oficial de las Palmas d'Or, de Fransa; oficial de la Legació d'Honor de la veïna república; estava ademés condecorat ab la placa del Mérit Naval ab distintiu blanc; era comendador de la Orden de Santiago de Portugal, y la llista de sos títols fora interminable si volguéssim dir que era corresponent de las Reals Academias de Ciencias de Barcelona, de Madrid, de Lisboa, y de totes las corporacions análogas, en las que era molt apreciat y molt reconegut per totom son indiscutible talent y son amor al estudi y a la Ciencia.

Nosaltres, repetim una vegada més a sa desconsolada familia y a tots los amants de la ciencia en general, la més sentida prova de nostre sincer condol.

Gazeta catalanista

Avuy, dimecres, se reprendrà al Centre Escolar Catalanista la tanda de conferencies doctrinals, dissortat sobre la quarta, quin tema es: «La confederació catalano-aragonesa», lo soci en Baltasar Pi Joan.

L'acte serà públic y tindrà lloch a dos quarts de deu del vespre, en son local, Canadà, 4 principal.

Las Cuatre Barras de Vilafranca, publica en son darrer número un sensat fondo, del que'n còpiem aquestes parafrases: «Els catalans ademés no devien donar-nos per satisfets de la esclavitud de Catalunya per nosaltres. Precisa treballar sens descans per portar nostre Catalanisme més enllà de las fronteres, a dintre las demás regions, no parant fins el mateix Madrid, quartel general del enemic, puig que si en altre temps Catalunya per la forsa de sa civilització estengué sa influencia a llunyanas terras, no seria cap impossible portar avuy al Centre sa influencia regeneradora, pero no per imposició despotica com s'ha fet ab nosaltres, sino ab noblesa y dignitat, fent que la acceptació després de haverlos demostrat las ventajas de nostra política tradicional essencialment democrática.

Aqueixa continua propaganda cal ferla apropiada al ideal que'n guíe en nostra empresa usant formes de germanor que precisa existeixen en tota rassa humana, may ab la intransigència sistemática que tant abominem de nostres adversaris. Per això precisa distingir de Castella als opressors dels oprimits, als explotadors dels explotats; dels primers res de bon pot esperar-se; per lo tant, guerra y res més que guerra; pero dels altres podem esperar gran ajuda si logrem sense insults a sa patria, (perque com nosaltres també tenen patria), ferlos comprendre la bondat de nostre programa, els beneficis que Catalunya, lo mateix que Castella, ens reportaria aixis com las demás nacionalitats y regions ibéricas.

La Costa de Llevant, publica un notable article, que suscriu lo distingit catalanista, don Hermenegild Carrera y Miró.

D'ell es aquest parraf:

«La qüestió principal es sapiguer plan-tejar bé y clarament los punts més pràctics de nostre programa, defensat després ab imparcialitat y despassionadament lo que siga objecte de lligit. Pocas paraules y moltes fets. Sapiguem juntar la energia y entesa propies de nostra rassa ab la fredor y calma distintives de las nacions fortes y pensadoras; res d'entusiasmes puerils ni precipitacions inmotivadas. Preparar lo terror, meditar los fets, meditar las foras, pesar los acontecimientos... això es lo que's necessita; y si aixis sostenim nostra senyera ja respectada y fins temuda pels mateixos que's burlaven de nostre lema, per no haver sentit jamay en son cor la regalada dolor de cap de sas paraules: Patria, Fé, Amor, si aixis ho fem, haurém prestat en dia més o menys llunyà lo més gran servey a la causa dels nostres avis, de nostra terra, de nostra historia, de nostra sanch, a la causa catalana.»

Gazeta Bibliogràfica

L. Baró, tratado elemental de las enfermedades de los ojos.—Zaragoza, imprenta del Heraldo de Aragón, 1899.

L'oftalmologia es una branca de las Ciencias mèdicas, no conculhada en nostre país. No hi ha cap escola de medicina ahont s'ensenya, i a pesar de l'importancia inmensa que té, les pocs que d'ella'n saben alguna cosa, han hagut d'aprendre al costat d'especialistas, que se ho han hagut de fer passant la frontera y alistantse en alguna de las clinicas privades que en altres nacions existeixen. Sort d'ells hem tingut sempre! Quantes vegades hi hem hagut de recorre! Una altra prova de la insuficiencia de l'ensenyança oficial!

Lo senyor Llorens Baró, ab sa obra, que modestament classifica d'elemental, ha donat un gran pas, ja que, com diu lo ilustre doctor Lluís Weker, ab lo prelibet que engalana l'obra, després de moltes consideracions de gran valor pràctic, s'ensenyant a preveure l'evolució de las afeccions oculars y a curarlas racionalment des de lo seu principi, pera impedir que

s'agravin, en cas de gravetat y quan trobi dificultats en lo diagnòstic, lo pràctic compendrà que deu «recorre a que siga més competent». Vegis en aquest senzill, però nutrit concepte, la síntesis del treball de que tractem.

Lo senyor Baró destina, preferentment, lo seu ben entès treball als metjes rurals, però tinc entès que, en nostre país, ahont sols se cultiva particularment tan difícil especialitat, no serán los metjes rurals sols los que podran trobar en sa obra molt que's resulti absolutament necessari, sobre tot, dadas las condicions en que l'ha sapigut escriure.

F.

Notas electorals

S'assegura que'l senyor Puig y Valls ha retirat sa candidatura pel districte de Granollers.

Y referent al mateix districte, se'n diu que hi lluitarà en contra del Marqués de Santa Isabel, un federal molt característic y conegut per sas accentuadas ideas autonomistas.

CRÓNICA EXTRANJERA

Grecia

La situació dels grecs a Turquia

La nota entregada pel representant de Grecia a Constantinopla al Govern de Turquia, ha anat cap a resultat. Las negociacions entre los plenipotenciarios turcos y helens no avansan un sol pas vers la resolució del gran número de problemas que deixá pendents lo tractat de pau.

Mentrestant, la situació dels grecs a Turquia's fa cada moment més difícil.

La Porta no vol reconeixer als consuls per Grecia y'ls súbdits helens son víctimes de tota classe de vexacions sens que hi hagi qui pugui protegirlos.

En l'isla de Chio, la persecució contra'ls súbdits grecs ha pres grans proporcions, y'l consul de Grecia, al veure que la seva presencia es completament inútil pera evitarlo, ha demanat al seu Govern pera que'l rellevi de sas funcions que no pot exercir.

La comissió representant als grecs de Chio ha anat a Atenas y s'ha presentat al president del Consell de ministres, demanant que fassi lo possible pera que siguin reconeguts los consuls grecs a Turquia ó que s'encarregui als consuls de las potencias la protecció dels súbdits helens.

Turquia

En perjudici d'Alemania

Acaba de tenir lloch un fet que, si bé en apariencia es insignificant, en realitat té molta importancia.

Lo Govern otomà ha fet un contracte ab una casa austriaca pera que'l proveixi de tots los útils necessaris pera la fabricació de fusells Mauser.

Desde fa una pila d'anys, Alemania, com a gran protectora y amiga de Turquia, s'encarregava de suministrarli tot lo necessari per son armament. Aquestes serveys valian a Alemania una pila de milions cada any.

Ara Turquia vol fabricarse l'armament pera son exercit y ha prescindit d'Alemania y ha acudit a Austria pera proporcionar-se tot lo necessari.

Xina

Nova intervenció alemanya

Los desordres que hi ha hagut darrerament al Sud de Chan-Tung han donat peu als assumptes de Xina. Protestant que volen salvar los intereses dels alemanys, que podrien ser perjudicats per aquells desordres, s'hi ha enviat una nova expedició procedent de la guarnició Tsing-Tan. Aquesta noticia, y la de que està ja preparada una nova expedició, han causat gran sensació a Pekin.

Noticias de Barcelona

Ahir arribá de Buenos Aires, ab lo vapor «Orione», lo doctor don Juli Roca, fill del president de la República Argentina.

Lo senyor Roca va acompanyat de la seva esposa donya Maria Ester Llavallol de Roca y de sas germanas las senyoretas Maria y Clara Roca.

Ab dit vapor va arribar, aixis mateix, procedent de la capital de l'Argentina, lo doctor don Joan Cruz Varela, acompanyat de sa muller donya Cecilia Bartines.

Tribut de respecte al finat y de simpatia a sa familia, ha sigut l'acte de l'enterró de don Anton Serra y Pujals, celebrat ahir mati.

Junt ab un senyor sacerdot, presidiren lo dol los fills y gendres del finat, al davant d'una nombrosa comitiva de amichs y coneguts, ahont figuraven molts propietaris y quasi tots los arquitectes y mestres d'obras de nostra ciutat.

Ademés de la reverenda comunitat de la parroquia de Sant Pere de las Puellas, acompanyavan al cadavre los noys de la Casa de Caritat ab ciris encensos y tots los treballadors que lo difunt tenia empleats en las obras de construcció que dirigia.

A la respectable familia Serra y en particular al fill polític del finat, lo conegut arquitecte don Adolf Ruiz y Casamitjana, enviem l'expressió del nostre sentiment per la dolorosa pèrdua qu'acaba d'experimentar.

Han arribat a nostra capital, ab l'objecte de verificar compres de temporada, los comerciants següents:

Don Joan Antin, de Sant Sebastià; don Fulgencio Perez, de Almeria; don Joseph Pagán, de Lora; don Antoni Quilones, de Almeria; don Joseph Lozano, de idem; don Cristófol Perez, de Iscla, don Antoni Soriano, de idem; don Pan Hospital, de Oviedo.

S'han enviat al Consell de guerra y Marina los expedients de pensió de don Cayetá Llovet, don Joan Gil, don Jesus Genis, donya Teresa Sebastià, don Francisco Cristófol, don Domingo Casademunt, don Joan Sandarén, don Joseph Costa, don Ramon Drudis, don Fernando Marié, don Joan Ricart, donya Amalia Aparicio y D. Francisco Coma.

Segons diuen de Lleyda, a las obras del Canal de Tamarite faltan jornals; de ma-

nera que los que valguin treballar a dit lloch poden anar a demanarne, ab la casi completa seguretat de trobarne.

L'acreditat fotógrafo senyor Martí, ha instalat en son local de la Rambla dels Estudis, un lloch ahont s'hi donarán bonicas sessions fotogràfiques.

L'estat de salut del senyor Rector de la iglesia de Bethléem va emporjorant, fins al extrem de fer temer un trist desenllaç.

L'Alcalde senyor Robert visitant ahir la barriada de Sant Andreu, acompanyatlo los tinentes d'alcalde senyors Catalán y Molins, que ho es del districte, haventse enterat de las obras que son de més urgent necessitat, tant a Sant Andreu com en lo barri anexe de Santa Eulària.

Son en gran número las adhesions que diariament reb lo delegat de la Comissió Provincial de la Exposició Universal de París de 1900, lo senyor Soler y Freixa; de manera que ja pot assegurarse que Barcelona representará un bon paper en lo gran certamen que's celebrará en la capital de la veïna república.

Lo Colegi del Art Major de la Seda correrá en colectivitat a la Exposició ab una magnífica instalació que podrán exposarhi en ella tots sos socis, sens perjudici de que altres agremiacions farán instalacions particulars, que per son gust cridarán la atenció.

Avuy l'Academia de Jurisprudencia y Lleiación celebrará sessió a las nou del vespre, en la que continuarà la discussió del tema: «Lleiación espanyola sobre ciudadanía y condició jurídica del extranger.»

Dimenge vinent, s'administrará la Comunió Pasqual als impedits de las diferents parroquias de nostra ciutat y malalts del Hospital Militar.

A dis actes hi concorrerán piquets de infanteria ab las músicas de sos respectius coscos.

Dilluns arribaren a Barcelona los turistas francesos, que segons diguerem en una de nostres ultimas edicions, se proponen visitar ab caracter científic y recreatiu Barcelona y sos contorns, embarcantse luego pera las Balears.

Dits expedicionaris s'hostatjan al Hotel d'Orient.

Den haver sortit de Port-Said cap a nostre port lo vapor correu de Filipinas «Buenos Aires», qu'es esperat del 8 al 9 del actual, y que porta al general de brigada Jaudenes, al inspector de Sanitat Militar de 2.ª classe don Tomás Casas y Martí, 13 quefes, 65 oficials, 578 individus de tropa del batalló de pllassa, 184 del expedicionari núm. 42, de l'Administració Militar y 84 malats.

Desde'l primer del actual, surt d'aquesta ciutat cap a Badalona a un quart de dos de la matinata, un tranvia extraordinari, únicament las vigílas de dias festius.

La Academia y Laboratori de Ciencias Mèdicas de Catalunya celebrará sessió, avuy, a dos quarts de deu del vespre, y en ella lo doctor Proubasta desenvoluparà l' tema «Antioxioloxia o l'embrás».

S'ha publicat lo número 148, any XLII, del butlletí de La Notaria, revista de Dret y de la Notaria.

Lo dia 17 del mes que som, a las nou del vespre, celebrará Junta general lo Montepio del Colegi Notarial del Territori de Barcelona.

Ha reaparegut lo periódic catalanista Lo Jornt Catalá.

Li desitjem moltes prosperitats en sa nova vida.

Pera'l efectes del R. D. del ministeri d'Hisenda, de 28 de març últim, restabliment lo exempció del recàrrec de drets que senyala la tarifa 4.ª del vigent aranzel de Aduanas, al cotó en rama no europeu, la Direcció de Sanitat d'aquest port, per lo que interessa al comerç y als consignataris de barcos, diu que segons la legislació vigent, las naus que condueixin dita mercaderia directament del punt declarat brut y'ls que la penguin de trasbordo directe en port net, ha d'esser a llitzaret de rigor, y únicament poden admetres los cotons que sian originaris de punt declarat brut, quan hagin estat algúns temps en magatzems ó dipòsits de port net.

Avuy se celebrará en la parroquia del Carme lo casament de don Joan Gallarda Bombardó ab Joseph Dorta y Pons.

Defuncions registradas durant lo dia de ants d'ahir:

Districte del Hospital.—Ramón Bascon, 1 mes; Lluís Amills, 15 mesos; Antonia Tritini, 5 mesos y Teresa Sribies, 61 anys.

Districte del Institut.—Joana Echavarría, 66 anys y Joaquim Farré, 2 mesos.

Districte de la Llotja.—Isabel Bull, 54 anys; Madalena Mulet, 69 anys y Carme Almirall, 14 anys.

Districte de la Barceloneta.—Agustí Muñoz, 61 anys y Ferran Grana, 4 anys.

Districte de la Universitat.—Joseph Baltar, 4 anys; Maria Doménech, 17 mesos; Rita Güell, 2 anys y Salvador Palau, 18 anys.

Ahir mitjdia fou portat a la casa de rocorro del districte de la Concepció un jove de 25 anys, a qui li passaren per demunt las rodas d'un carro que ell manava.

Lo pobre home tenia una cama trencada y un peu molt malmet, en tal manera, que, després d'esser auxiliat, de primera intenció a dita casa de socorro, sigué necessari portarlo al Hospital de Santa Creu.

Los Mossos de la Esquadra prestaren, durant lo mes passat los següents serveys: Per abusos, 1; per robo, 3; per furt, 11; per estafa, 1; per escàndol, 1; per mals tractes, 2; per danys a la propietat, 9; reclamats judicialment, 12; per infringir la ley de cassa, 2; per no indegut d'armas, 1; per infringir las ordenansas municipals, 7; per tallar y robar arbres 7. Total dels serveys, 57.

Havent d'organitzar la música del batalló de cassadors de Barcelona y existint vacants de músics que a continuació se expressan, los que dourán provechir-se per oposició, es fa públic pera que'ls opoitors que desitgin presentarse a concurs entreguin sas sollicituds en la primera oficina de dit batalló en lo terme de cinch dias, a contar desde la publicació d'aquest anunci. Vacants de músics de segona: quatre que corresponguin a requinte, cornet, bombardí y baix; idem de músic de ter-

cera, nou: clarinet, cornet, saxofon (en si bemol), id. (en mi bemol), trompa (si no-ven), trombó, fiscorn baix, baix y caixa.

A la Casa la Ciutat se celebrá ahir la subasta pera la construcció d'un edifici pera repes en la plassa de vendre de Sant Andreu. Lo tipo de subasta era de 7,293 pessetas y hi audiren set postors fentse la adjudicació a don Miquel Trill per la cantitat de 6,000 pessetas.

Ahir sigué aprovada per la Junta corresponent lo pressupost carcelari de Barcelona.

L'Alcalde Dr. Robert fermament decidit a moralisar lo cens, ha cridat al seu despatx als secretaris de las tinencias d'Alcaldia pera que facilitin lo material necessari a fi de fer ajuntar lo cens al padró municipal.

En lo negociat especial d'eleccions lo Dr. Robert ha posat un empleat de tota sa confiança, perquè pugui enterarlo del resultat veritable de la compulsa del cens que s'està fent.

La Secció de Farmacia del Centre Escolar Catalanista celebrará la sessió inaugural de sa fundació, lo dijús, dia 6 d'abril, a las nou del vespre, en la que després de la Memoria del Secretari, lo President, en Benet Oliver, tractarà de «Aplicacions del microscopi en general» y l'Visipresident en Xavier Palomas versarà sobre l'Indicació d'algunes teorias que s'han disputat lo domini de la Química.

Lo candidat autonomista a que aludim en altre lloch d'aquest número, ha decidit presentar sa candidatura per la Diputació a Corts, accedint als prechs d'importantes personalitats del districte. Es aquest candidat lo jove advocat y eloquent orador don Miquel Laporta, que s'ha distingit sempre dintre'l partit federal per sas tendencias obertament catalanistas.

A la matinata d'ahir, s'intentá cometre un robo a l'iglesia de Santa Mónica, de aquesta ciutat.

Al obrir la porta de dita parroquia, lo sacristà vegé que estaven romputs los panys de moltes portas, y al examinar varis departaments ab la sospita fundada de que's tractava d'un furt, vegé que també he eren los de varis calaixos y armaris, estant lo contingut d'aquests últims registrats, sens dupte per que los ladres buscaven valors que ells debian creure hi havia.

Afortunadament no s'ha trobat a faltar res sens dupte per la precipitació ab que anavan los criminals y lo temor d'esser sorpresos, apesar de tenir a mà, calzes y altres objectes de valor, destinats al cult, que hi havian a la sacristia.

Se suposa que lo lladre ó ladres se quedarian la nit anterior dins de l'eglesia amagats dins d'un quarto ahont hi guardan los candeleros, y per lo tant no foren vistos al efectuarlo lo registre que s'acostuma cada vespre avans d'anar a retiro lo sacristà.

Totas las senyals indican que sortiren de allí romput lo pany y dirigintse a la sacristia, y com la van trobar també tancada, ab la ajuda d'una escala apoyada a dalt de la trona, passaren per lo demunt de las esculpturas que hi há al desobrer y desde allí pujaren a una galeria, desde la qual se comunica, per medi d'una escaleta ab la sacristia.

Al ferselhi de dia, sense haver pogut trobar los valors que's creurien hi havia y per por de ser sorpresos per lo soroll de obrir l'eglesia, forsaren una porta que no servia y que dona al pati de l'entrada de l'iglesia fugint luego.

Per lo que s'ha vist, al examinar los detalls del intent de furt, se suposa que los criminals coneixian pam a pam l'iglesia. Per are no se sap res de qui hi sigut lo culpable.

Noticia la Alcaldia de que en lo mercat dels Encants s'hi realicen alguns fets que tenen molta semblansa a immoralitats, no podent de moment fer més, ha ordenat al senyor Vilaseca, que enydes de renovar sovint los guardias municipals de punt en aquell lloch.

En la reunió que ahir celebrá la Comissió de Governació va acordar que'ls Museus municipals estessin oberts al públic tots los dias de 10 a 4, excepte'ls dilluns no festius.

Dintre de poch y com a recurs pera fer economies, se trasladaràn totas las oficinas municipals que están en diferents edificis a Casa la Ciutat.

A aquest objecte lo doctor Robert ha ordenat que's fassin totseguit algunes obras pera habilitar las dependencias de la planta baixa.

Diu un confrare que sovint venen portantes a cap robes en nostra ciutat, sens que's trobin los corresponents partes en la Comandancia.

Los ex-regidors que pretenen ser reelegits pera formar part de nostre Ajuntament ascendeixen a uns trenta.

Dimenge fou combatreg lo Reverent Pare Pere Muntadas, ex Rector del Colegi de PP. Escolapis de Guanabacoa (Cuba), que fa temps se trobà malalt.

Pera entregalshi documents, ó enterarlos d'assumptes que'ls interessan, se servirán presentarse en la secció 3.ª d'aquest Govern Militar, lo metge provisional llicenciat don Joan Reseda Cruz, sargento Joseph Sells Jover, guardia civil retirat Joseph Valls Puig, llicenciat Joaquín Sargueta, Amigó, Tomás Riquel Gómez, Martí Bellon Peiro, Leonart Gil Linarés, Carlos Lecha Aldea, Pedro Guillén Grau, Miquel Torres Llanusa, Constantí Felipe Mateu, Epifani Zabaldico, Joseph Bonet Tares, paysans; Pere M. Bosch Capella, Joseph Nuevo Lascorrueta, Napoleó Balada Chitti, Julià Sierra Lacambra, Joseph Solé, Marian Valls Sales, y donya Marce-la Garcia Vilarró y'ls llicenciat del exercit Joan Escalera Cerro y Manel Martínez Dolz.

Entre dotze y una d'aquesta matinata, hi ha hagut un principi d'incendi a la casa núm. 2 bis del carrer de Santa Mónica, al costat de l'impremta de nostre diari.

Lo foch, que's declará en una gran pila de llenya d'uns safreigs que hi ha establerts, amonessava pendre grans proporcions, pero pogné dominarse al arribar lo servey de bombers, que per cert se feu esperar bastant, gracias a la facilitat ab que pogné disposarse de l'aygua necessaria, de la que estavan plens los safreigs.

MOHIMENT DEL PORT

Embarcacions arribadas desde matinata fins al mitj dia

D'Alcantar y Gandia, 23 horas, vapor Beas, de 277 toneladas, capitá Barceló, ab 15 fardos canem a J. Comerma, y altres efectes a varis senyors, a l'ordre, y 10 passatgers.

De Mahó y Alondia, 21 horas, vapor correo Menorquin, de 515 toneladas, capitá Ginart, ab 112 fardos teixits a J. M. Tintore, y altres efectes a varis senyors, a l'ordre, y 31 passatgers.

De Cete, 20 horas, vapor León de Oro, de 278 toneladas, capitá Mora, ab 95 bultos de buro, y altres efectes a varis senyors, a l'ordre.

De Valencia, 15 horas, vapor Pérez, de 882 toneladas, capitá Llopis, ab 1.235 bultos de arros, y altres efectes a varis senyors, a l'ordre y 68 passatgers.

De Sant Felip, 24 horas, land Gesoria, ab 29 toneladas, capitá Arboix, ab efectes.

De Manos y escalas, 13 dias, vapor italiá Rio Amazonas, ab 2.063 toneladas, capitá Ficornia, ab carga general de transit.

De Marsella, 2 horas, vapor Cabo Quejo, de 1.213 toneladas, capitá Golia, ab 400 balas cotó, y altres efectes a varis senyors y 55 passatgers.

Despatxadas

Para Buenos Aires, vapor italiá Perseo, capitá Piccone, ab efectes.

Para Marsella, vapor italiá Rio Amazonas, capitá Ficornia, ab efectes.

Para Ginebra, vapor holandés Stella, capitá Vries, ab efectes.

Embarcacions arribadas ahir

De Gandia, 23 horas, vapor Esperanza, de 181 toneladas, capitá Colomer, ab efectes a l'ordre y 1 passatger.

De Málaga y escalas, 8 dias, vapor Martos, de 1.040 toneladas, capitá Senti, ab efectes a l'ordre y passatgers.

De Buenos Ayres y escalas, 27 dias, vapor italiá Orión, de 2.292 toneladas, capitá Barabino, ab càrrec de transit y 73 passatgers.

De Methil, 9 dias, vapor danés Nora, de 720 toneladas, capitá Deng, ab 350.000 kilos carbó mineral a Boris y Colomer.

De Soller, 8 horas, vapor Lullio, de 405 toneladas, capitá Autot, ab l' correspondencia y 18 passatgers.

De Savannah y escalas, 24 dias, vapor austriac Beatrice, de 3.300 toneladas, capitá Penda, ab 6.385 bultos cotó a l'ordre.

De Palamos, llants Monserrat y Manuella, ab efectes.

De Sant Felip, llaut Francisqueta, ab càrrec general.

Despatxadas ahir

Para Genova, vapor italiá Orión, capitá Barabino, ab efectes.—Idem Marsella, vapor Martos, capitá Senti, ab efectes.—Idem Marsella, vapor Cabo Trafalgar, capitá Lorusp, ab efectes.—Idem Soller, vapor León de Oro, capitá Mora, ab efectes.—Idem Valencia, vapor Corvantes, capitá Foix, ab efectes.

Idem Cete, vapor Amalia, capitá Escandell, ab efectes.—Idem Liverpool, vapor Soto capitá Olaceta, ab efectes.—Idem Mahón, galea San Jaime, capitá Monja, ab efectes.

Idem Nàpoles, pellera italiana Marieta B., capitá Megia, en lastre.—Idem Pomaron, vapor noruech Taormina, capitá Isaksen, en lastre.—Idem Palma, vapor Lullio, capitá Autot, ab efectes.

Sortidas lo 3

Corbata sueca Eliz, capitá Estdwient, pera Cadiz.—Vapor italiá Rio Amazonas, capitá Tricornia, pera Marsella.

Sortidas ahir

Vapor holandés Stella, capitá Urios, pera Malta.—Idem italiá Orión, capitá Sapori, pera Genova.

Guayta maritim del Castell de Montjuich.

Observacions meteorològicas

LAS COMARCAS

LIUSSANÉS

Montesquiu. — Los ancelayres de aquest poble celebraran lo diumenge, dia 9 del present mes, son segon certamen, que promet ésser més lluit encara que lo del any passat.

Sofereixen los següents premis: Primer premi, 5'00 pessetas; segon, 2'50 pessetas; tercer, 2'00 pessetas; quart, 1'00 pesseta.

Passarells. — Quatre premis ab las mateixas consignacions.

Caderners. — Primer premi, 2'50 pessetas; segon, 2'00; tercer, 1'00; quart, 0'50.

Verdúms. — Los mateixos quatre premis ab las mateixas consignacions.

Acompaña al programa una bonica allocució romana invitant als ancelayres de la rodalia a concórrer al certamen referit.

NOTA IMPORTANT: (parla 'l' programa).

«Si hi ha algun ancelayre que tinga l'instint de presentar algun «gafarró» també podrà optar a un ó més premis creats al efecte.»

Bergadà

Berga. — Acaba de donarse fi a la manifestació que ha tingut lloch ab motiu de protestar de la prolongació del tranvia Llobregat amunt, deixant aïllada la ciutat de Berga.

Han organitzat aquesta manifestació los representants de totes las foras vivas del país, ab l'assistència dels representants de casi tota la premsa de la capital y ab la cooperació de casi totes las societats y corporacions d'aquesta ciutat.

Més de tres mil personas hi han prés part.

Han fet ús de la paraula varis oradors, los quals han sigut fentímicament aplaudits. Regna delirant entusiasme.

Dita manifestació ha quedat dissolta devant la casa dels senyors Rosal, després de una salva prolongadíssima d'aplausos y viscas a dits senyors.

L'ordre perfecte.

Plana de Vich

Vich. — Molt concorregudas estigueren pel Dijous y Divendres Sant las iglesias dels Caputxins, Carme y Mercé, en las que s'hi celebraren las funcions acostumadas y propias d'aquests dias.

La professó dels congregants, que ab

tanta solemnitat y reculliment s'acostuma a fer tots los anys, en aquest no fou pas tant concorreguda com en los demés; no obstant, ben segur que passá de 500 lo número dels concurrents.

Ab lo tema «Un separatista oficial», doná en lo Circol Literari, lo diumenge, dia 25, lo senyor Francesch Rierola, l'acostumada conferencia corresponent al mes de mars, que fou molt notable y en extrém agradable, demostrantnos haverhi empleat en ella molt de treball y gastat molta paciència; l'auditori qu'era bastant numerós l'aplaudí ab calor. Després de felicitar lo president al disertant, invitá al senyor Rierola a que llegís alguns dels autógrofos que posseïa d'en Balmes, accedint lo dit senyor a l'invitació, conquistantse al acabar un llarch repich de mans que li prodigá la concurrencia.

Molt ben rebuda per tots los elements sans d'aquesta ciutat, ha sigut la noticia d'haver lo nostre compatriot y distingit advocat, don Ramón d'Abadal presentat la candidatura de diputat a Corts per aquest districte: si'l caquissem no hi pren part, ja casi podém assegurar l'èxit d'aquesta candidatura, puig son tantas las simpatias de que gosa aquí en lo Partit de Vich lo senyor Abadal, que ben segur haguera costat gran treball trobar altre nom més grat a la major part dels electors.

Continúa la vaga dels obrers, sense esperansas d'arribar a un arreglo amos y treballadors; aquestos fa ja més d'una setmana que comensaren a implorar la caritat pública.

Del gran número de coros que durant lo dissapte y diumenge sortiren en aquesta ciutat, ha cridat molt l'atenció un, format per jovenets que ab barretina vermella y companyats d'una carrossa de bastant gust, recorregueren los principals carrers d'aquesta ciutat pel diumenge al matí y anaren a donar las bonas Pascuas a las autoritats y demés vehins, cantantlosli cançons catalanas compostas al 'hor: segons se'ns ha dit, los iniciadors foren lo senyor Matas, pintor d'aquesta ciutat y lo senyor Bosch, director de la banda municipal. Que sigui l'enhorabona per l'actat qu'han tingut y l'èxit que s'han conquistat, enhorabona que la fem extensiva als jovenets y demés qu'han contribuít a aquesta festa, que seria de desitjar continúes per molts anys.

Un coro de joves sortí pel dissapte al

vespre, pero ho feu ab tan mala sombra cantant cançons castellanas, que segurament les noyas devien pèndreho més aviat com una broma, que no pas com una cosa seria.

Dimars es lo dia de las professons apodadas «de las cuecas»; per lo tant no faltará qui farà son agost venent figas, que tant acostuman a comprar los pagesos en aytal diada.

Lo concert que la Secció lírica del Circol Literari doná'l dia 2, a la tarde, com de costum, fou molt concorregut, y en ell s'hi executaren, entre altres peccas, una romanza de la sarsuela inédita «Fam d'or», pels senyors Molas y Bosch, que foren molt aplaudits y meregueren los honors de la repetició; la marxa religiosa de «Lohengrin» fou molt ben executada pels senyors Bosch, Rovira y Trescasas; l'aria de baritone «Tempestad», executada pels senyors Soler y Esposa, es repetí; la senyoreta Puente, en el «Valse cromatique» y en «Rapsodie hongroise», estigué a la altura de sempre y es conquistá prolongats aplausos; a instancias del públic, los senyors Esposa y Lapeira executaren lo «Tu y yo», de Jordá, que com sempre agradá moltíssim. En l'intermedi de la primera a la segona part, los senyors Albanel y Callis (Marian), llegiren excel·lidas poesias, que divertiren bastant a la concurrencia. Los senyors joves que componen la Junta d'obsequis, foren present a las senyoretas d'un ramet de flors molt aromáticas, que'ls ho agraïren sobrenaturalment. Felicitem de veras a tots los que contribuïren a la festa.

En lo teatre de la Joventut Católica s'ha estrenat lo drama del senyor Albanel, «Fam d'or», que va agradar bastant y que no demerexen en res a tots los demés qu'ha compost dit senyor, y un joguet cómich del senyor Jaime Oms, titolat: «Un pis per llogar», primera producció escénica de dit senyor, demostrantnos ab son joguet estar posseïdor d'una vis cómica enviable; totes las escenas están molt ben buscadas y la tipos bastant ben retratats, si bé el protagonista es un poch exagerat; lo pliblich hi feu justicia aplaudintlo ab calor y fentlo sortir a las tanlas. Recomanam a dit senyor procuri conrear en tot lo que pugui aquest art, que ab la práctica constant arribará a perfeccionarlo, al pas que li donem una forta estreta de mà per l'èxit obtingut en sa primera producció, fentla

extensiva al senyor Joaquim Albanel y als actors que dessempeyaren ab bastanta pulcritud los seus papers.

S'ha administrat lo Sant Viatic als malats de l'Hospital, acompanyantlo bastanta gent. La banda municipal tocá algunas peccas durant lo curs de la professó.

VARIETATS

Demóstenes no era tartamut

Las llegendas se pierden N'era una, generalment acreditada, que Demóstenes era tartamut y que s'havia curat de son defecte posantse pedras a la boca, y exercitantse a parlar en veu alta a la vora del mar. Lo doctor Charvin, director de l'Institut dels tartamuts de París, conegut avuy un folletó a demostrar qu'es falsa aquesta creencia.

Y al fer aixó no obelheix solament a un pensament d'arqueoloch que's preocupa de establir la veritat histórica; com a metge, sobretot se proposa deturar las prácticas incómodas, donchs sembla que encara ara, molta tartamuts, seguint l'exemple de Demóstenes, s'empenyan en mastegar pedras ó trossos de cautchouch, sens altre resultat que adolorirse las genivas. Es un medi impropí, empleat per l'Intarch que ha causat gran mal.

L'historiador va fer lo que fan la major part dels profans: parlar de tartamutdeig perque generalment se designa per aquest mot comédo tots los defectes de pronunciació.

Mes, lo doctor Charvin ha begut en altres textos y fa constar, que segons lo testimonio d'Aristofanes, Zosime y Ciceró, la enfermetat de l'orador grec consistia únicament en pronunciar malament r. Demóstenes no era tartamut: *estallajava*.

En quant al tractament seguit per Demóstenes, no era tant senzill com s'acostuma a dir.

Plutarco descriu detalladament los llarchs y numerosos exercicis que l'imposá Satyros, un cómich amic sen Agustí lo feu resitar versos d'Eurípides y de Sophocles, recitantlo cada vegada que la dicció era imperfecte y obligantlo a tornar a comensar fins que pronunciava correctament.

Després Demóstenes se tanç en un soterrani, ahont exercia la veu lliurement; hi passá alguns mesos seguits y s'afeytá

mitj cap pera que la vergonya de quel' vegessen d'aquell modo l'impedís de sortir avants d'estar guarit.

Y com quel' ser xafallós no era son únic defecte y la debilitat de sa veu perjudicava també son organisme oratori, Demóstenes, per arribar a dominar lo soroll, s'acostumá a passejarse vora mar y pera fer la articulació més fàcil, s'exceí a parlar ab palets a la boca, pel mateix estil quel's pianistas principiants fan escalats ab bracetos de plom.

ENDEVINALLA

¿Qu'es alló que la soca del arbre va sempre voltant, y a pesar de voltarla y voltarla, no hi entra pas may?

La solució demá

XARADA

En las solfas la vourás ma primera molts voltas y per símbol en victorias ma segona trobarás; molt tres era'l meu segon de quan jo n'avia sigut; de Barcelona un carré si miras be es lo meu tot.

UN VILASECÀ.

La solució demá

JEROGLIFICH COMPRIMIT

INF : P 1399 A

UN CATALÀ.

La solució demá

Solució a la endevinalla d'ahir

SOMBRA.

Al logogrifo numérico

RAMON.

Al jerooglifich

GRAN-DE-SAS.

Espectacles

Gran Teatre del Liceo. Avuy diumenge, Demá dijous III representació de la ópera La Bohème.

Se despatxa en comptaduria.

Teatre Català. Roma. — Societat Corvina. funció Juan José (tres actes). — Ello sé tot dels teatres. — Truys i hore de costum.

Demá: Tertulia Catalana. Divendres benefici del non Guillem.

Eldorado. Teatre de Catalunya. — Grandiosa funció. — Avuy diumenge. Les mias engendra desdichas ó el guapo y o feliç. — La festa de San Anton. Últimas representacions.

Demá: Tertulia Catalana. Divendres benefici del non Guillem.

Tivoli. Aquesta nit, última representació del Demá despedida de la companyia infantil.

Teatre de Novelats. Companyia de operacions y a torn per 15.—Véngues las listas de la Companyia. Inauguració lo dia 8 del corrent.

Nou Retiro. Grans mágics. — Escapade. — La comedia de magia La almoneda del diablo. Avuy la pata de cabra.

Se despatxa en comptaduria.

Quatre Gats. Fantasmagoria. — Los diables jous y diumenges tarde.

Saló Mágich. Ràmbola del Centro.—Visión fantasmagórica y otras atracciones, todas las nites de nou a onze. Diversió para las familias.

Sociedad Cinematográfica Internacional. Plaza de Catalunya (antiga armeria Estruch). Proxima inauguració.

Diversiones particulares. Tertulia Catalana. — Instalada en lo Dijous 6. Diversió y extrapartida. — Fantasmagoria. — Din de Moda. IV de la VI serie. — Visión lo diablo (4 actes) y la pata de cabra.

Impremta «LA VEU DE CATALUNYA». Santa Mónica, 2.

SERVEYS DE LA COMPANYIA TRASATLÁNTICA DE BARCELONA

LÍNEA DE LAS ANTILLAS NOVA YORK Y VERACRUZ

Combinació a ports americanos del Atlántich y N. y S. del Pacífich

Cada mes surten de Barcelona y de Cadix, vapors para Las Palmas, Puerto-Rico, Habana, Pinar del Rio y Veracruz y además ab trabiori para la litoral de Puerto-Rico, Cuba y Estats-Units. — La carga s'admet fins a dos dias a pans de la sortida.

Línea de Filipinas. — Cada mes surten de Barcelona vapors para Port-Said, Adén, Ombou, Singapur y Manila. — La carga s'admet fins a la vigilia de la sortida.

Línea de Fernando Po. — Cada mes surten de Barcelona y de Cadix vapors para Las Palmas, ports de costa O. de Africa y golf de Guinea.

Survey de Tánger. — Lo vapor «Joaquín del Piñero» surt de Cadix los dijluna, dimecres y divendres, para Tánger, Argeliras y Gibraltar, retornant a Cadix los dijluna, dijous y dissapte.

Per més informes en Barcelona, Ripoll y Comp., Pla de Palau, cantó al carrer de la Marquessa.

COLEGI-ACADEMIA de la SAGRADA FAMILIA

Conferencias para las asignaturas y grau de Batxiller. Clases especiales para alumnos d'ensenyansa lliure.

SECCIÓ DE GRAMÁTICA CATALANA

Cálcul Mercantil, Teneuría y varis idiomas

Director: D. Francisco X. Clará, pbr., Freneria, 5, pral. 2.º

Gran Farmacia Homeopática Especial.—Grau-Ala.—Unión, 8

HOMEOPATÍA

En aquesta casa, montada com las más acreditadas del extranger, s'hi troba tot lo que té relació ab la Homeopatia. Botiquins desde 50 pessetas. Obras d'Homeopatia. — Servici catalé.

LLIBRE NOU Bons consells

obra religió y moral, medicina y higiene, economía casulana, filosofía lleys, bona criansa, etc., per

D. Ramón Font, Vicari general y Arxiprest de Girona

En venda a las librerias de «La Hormiga de Oro», de Bartomeus, Llerda, Puig, Sabirana, Verdaguer y de «La Tipografía Católica» a 2 pessetas l'exemplar.

Ayguia Minero-Medicinal Natural de la Font

—PURGANT—

RUBINAT-LLOORACH

25 ANYS D' ÈXIT UNIVERSAL

Superior a todas las ayguas cloruradas y magnesiadas

BROLLA de la mateixa den: NO ES DE POU, com ho son moltes de sas similars. Única que purga immediatament a petites dosis y sense irritá.

Combat maravellosament todas las malalties del aparato digestiu.

S'emplea particularment pera corregir las malalties següents: Constipació cansonera de ventre, infirmitat crónica del fegit y melsa, obstruccions viscerales, desordres funcionals del ventrell y budella, febres y diòutis biliosas, febres tifoides, congestions cerebrals, afeccions herpéticas, febre grega, escrófulas (Amors frets), obesitat (grosaria), etc.

Se ven en todas las farmacias, dipòsits d'ayguas minerals y droguerias al engros.

Administració y oficinas: Corts, 238, entressol.—Barcelona.

¿Voleu possehir l' Art de Tallar? Visiteu l' ACADEMIA UNIVERSAL DE TALLAR Y CONFECCIONAR

del enyich y acriollat Sistema CUXART autorizada per lo Gubern de S. M.

Tall Parísien, Inglés y l' anomenat de Sastre

13 anys de existencia y de resultats positius

CORTS, 217, 2.º, 1.º

ACADEMIA MERCANTIL

de Reforma de lletra, Aritmética, Teneuría de llibres, etc., idiomas y correspondencia, de set a nou de la nit.

del Batxillerat y Asignaturas universitarias.—Carrer de Casp, 71, (Col·legi de Sant

NOTA.—Perals joves que no onran carrera ha creat aquesta Academia Conferencias de Literatura y Composició literaria, en las quals, junt ab la teoria, correspondent, s'hi donará l'importancia deguda a la práctica a semblanza de las mes recomenadas Academies del extranger.

Diner

al acte ab tota reserva en primera ó segona hipoteca 4 per 100 any y ab lletra 1/2 per 100 mes, a propietat, comodat, divisos, ns de fruyta, gèneros y joyas. Ràmbola de las Flores, núm. 3, segon pis, de 9 a 1.

Catarro Coqueluche. Tos ferina. Se cura fàcilment ab las Pastillas del doctor Marqués. Ampollas. 6 y 8 rals.—Farmacia Suda, Escudillers, número 5, Barcelona. S'envia a provincias.

TALLER D'ENQUADERNACIONS DE TOTES CLASSES

de RAMON FRANCO, Carrer Reig, núm. 23. Enquaderacions artísticas y económicas. Aytant se passa a domicili.

Debilitat, Anemia, Escrófula, Dentió alivian ab la Purga Mística-Suda. Ampolla, 8 pessetas.

TOS per crónica y forta que sigui se cura fàcilment ab las Pastillas del doctor Marqués. Problemas y las beneficiat Hospital, 100, farmacia. Per correu: 2 pessetas.

Don Mariano Forta, practici, carrer Roger de Flor, núm. 149, Dadaóns. Invent curat d'una heria o trencadura tan terrible que va posar en perill ma vida. hi fas un vot de dir a tots los trencats que m'ho demanin, la manera com m'hi enrat radicalment.

Administració y conservació de fides de persona entesa y ab grans ventajas para los propietarios. Informará un Reverent sacerdot. Bonafecia, 13, 5.º, 2.º, de 9 a 8.

Esquelas mortuorias

S'admeten fins a las sis de la tarde y fins a las tres del mati.

cosas de lluny, mormolant pera si qu' aquella petita maynadera no era pas molestosa.

Fins, pera tornar a n'en Victor, podian esperar a haver acabat la descàrrega, quan estessin a punt de marxar.

Per aixó, al vespre, no fen cap alusió referent al assumpte, sino que l'atipá de patatas y va acostar lo com a la vetlla.

Hauria pogut dirse quel' protegit d'en Francesch formava part de la familia, y, veyent a la Clara afferantse al coll tot adormintse, se endevinava que la nena l'havia pres com a protegit seu.

El descarregament de la «Bella-Nivernes» va durar tres dias.

Tres dias de treballs forats, sense una distracció, sense torbarse un punt.

Sobre'l mitj dia fou carregat l'últim carro, quedant el barco buit.

No podia pendres el remolcador fins al endemá, y en Francesch passá tot el dia amagat en l'entrepont, repassant l'enfustissat, perseguit per aquesta frase que ressonava en «as orellas de tres dias ensá».

Tornat a cal' comissari.

«Oh! Aquell comissari!

Havia arribat a ésser com una mena d'espantall del que la dona d'en Louveau abusava pera fer creure a la Clara.

Cada cop que pronunciava aquell nom temut, el petit li plantava la vista, ab inquietut d'infant que ha comensat a sofrir massa aviat.

AGRUPACIÓ PROTECTORA de la ensenyansa catalana

Responent als propòsits de la Agrupació, s'obra un petit curs de Gramática Catalana

consistent en la teoria y exercicis práctics d'escriptura, donantes las classes de 9 a 10 de la vetlla tots los dijous y dissaptes desde'l 6 d'Abril al 22 de Juny.

Las lliçons serán donadas en lo Col·legi de Sant Jordi, Sant Honorat, 9, primer pis, per son director En Francisco Elías y Gual.

Lo preu de la matrícula per tot lo curs sol's tres pessetas, quedant lliures del pago de la mateixa tots los socis numeraris de la Agrupació.

CLINICA-MANAUT DISPENSARI PUBLICH

Comte del Assalt, número 43, primer

Malalties especials de la dona propias de son estat, y complicacions que d'ellas dependeixen.

Tumors, llagas, fistulas, erupcions, catarras, hemorragias, alteracions menstruals, trastorns funcionals, etc., etc.

CONSULTA PUBLICA especial para las malalties de la dona: de 11 a 12.

CONSULTA GENERAL, para tota classe de malalties d'homos y nens, de 8 a 1.

HABITACIONS PERA OPERADAS PENSIONISTAS

Personal facultatiu. Servay permanent.—Aspeia, comoditat, llum eléctrica, etc.—Consultas per escrit: Comte del Assalt, núm. 43, pis primer.

¡Fora pel moixí!

Los POLVOS COSMETICS DE FRANCH treuen en poche mians lo pel de qualsevol part del cos, mata sas arrels y no torna a surtir. No irrita l'atja. Agnes depilatori es utilitat a las senyoras que tingan pel moixí (vello) a la cara y braços, porque ab ell poden destruirlo.

En preu 2'50 pessetas. S'envia certíficat per correu, si per endavant se reben 2'50 pessetas en llibres de Giro mútuo ó en sellos de correu.

FARMACIA BORRELL

Comte del Assalt (carrer Nou), núm. 52, BARCELONA

HERNIAS (trencaduras) y OBESITAT

S'allivien en absolut ó s'curen radicalment ab los invents privilegiats del ortopédich especialista don Pere Ramon, distingit «excepcionalment per la Real Academia de Medicina. Las personas (del un ó del altre sexe) que hagin de casars y estigun trencats ó pateixin d'algun altre defecte de las regions abdominals i gual, califichat com a incorregible, poden curarse a lograt una correcta abelucia ab poche mians, com ho logran totes las que visitan lo despatx del esmentat ortopédich, ó demanan lo folletó que s'envia gratis.

Carrer del Carme, número 33, primer pis, Barcelona

Al cim d'ells se sentian petjadas que feyan cruixir la fusta.

Se sentia además una fressa sorda, produhida pel desembarch dels taulons sobre'l moll.

La Clara, que's mostrava molt intrigada, aixecá'l dit y senyalá'l sostre al seu amic ab un gest que significava:

—¿Que es aixó?

Era que comensava la entrega de la fusta.

En Dubac, el fuster de la Villette, havia arribat envers sis horas ab el cavall y el carro, y mestre Louveau s'havia posat al treball ab una empena que may se li havia vist.

Durant la nit no havia adoniat els ulls el bon home. Y tot per pensar que ja l'hauria tornat al comissari aquell infant que tenia tanta fret y tanta fam.

Ja's temia la escena que tindria ab la seva dona, mes aquesta estava capficada per altres idees, puig no paria tan sols d'en Victor.

En Francesch se creya guanyar prou, no més de pòguer regular l'hora de la explicació. No pensava sinó en ferse fonedis, escapar-se de la vista de la seva dona. Y treballava tant com podia per por de que ella, veyentlo ab una má sobre l'altra, no li cridés:

—Mira, ja que no tens feyna, arribat a tornar al petit allà hont l'has trobat.

La pila de taulons disminuïa visiblement.

En Dubac ja havia fet tres viatges, y la dona de mestre Louveau, dreta al cim de la passera, ab son fill petit als braços, tenia'l temps just pera cómpar la mercaderia que anava sortint.